

K nešťastné prezidentské volbě:

V prvním kole jsem uvažoval mezi pány Dienstbierem a Franzem. Volil jsem Dienstbiera. Ne ze sympatií k ČSSD, která ho zdánlivě nominovala, ale proto, že by jeho závěrečný duel se Zemanem mohl trochu narušit nepěknou hru na „levici“ a „pravici“, do které nás demagogové nutí.

Ve druhém kole jsem samozřejmě volil Schwarzenberga. Ne z nadšení pro knížete, i když je roztomilý, a už vůbec ne pro soulad s jeho názory. Můžu mu však aspoň věřit, že si myslí to, co říká. Tyhle volby jsem chápal spíš jako plebiscit mezi takovouto poctivostí, byť názorově dost divnou, a taktikou populismu, nepokrytých lží a pomluv. Proti Zemanovi bych byl milerád podpořil kohokoli z původních kandidátů, krom paní B.

Je taky škoda, že dosavadní pan prezident teď neemigruje. Ostatně, mohl by s sebou vzít i toho budoucího, ať už na Bahamy, nebo do Moskvy.

(Očekávám, že ten začne prezentovat řadu věcí, se kterými bych nadšeně souhlasil, kdyby je otvíral někdo, kdo jimi myslí to, co říká.)

Dovětek:

Vyjímečně mohu souhlasit i s jedním výrokiem pana premiéra: „Zeman je standardní politik.“ O povaze politiky a jejích standardů je tím řečeno mnohé. Doufejme tedy, že se časem objeví i nějakí nestandardní politici.